

ZATERDAG 31 JANUARI 2004

AMATEURVOETBAL

DE VERDWENEN CLUB

Door Jan Seuren

Nieuwbouw doodsteek voor RKVVB

OPROEP

De Verdwenen Club is een rubriek over Limburgse sportclubs die niet meer bestaan. Kent u zo'n vereniging, en iemand die er iets over kan en wil vertellen? Laat het ons dan weten. Het gaat niet alleen om voetbalclubs. Telefonisch kunt u met tips terecht bij Margriet van der Zee (046-4116638), Ronald Colee (046-4116639) of Maarten de Kever (046-4116695). E-mailen kan ook: sportredactie@limburger.nl

Het kampioenselftal van 1950 van RKVVB. foto clubarchief

Ooit beschikte de gemeente Echt over acht voetbalclubs. Een van hen was RKVVB (Berkelaar). De vereniging werd in 1945 na de tweede wereldoorlog opgericht. Tweeëneenhalf jaar na het gouden jubileum viel in september 1997 het doek over RKVVB. Voorzitter Leon Kanters (57) kijkt terug op het verleden.

DE VERDWENEN CLUB

Op een grasveld langs de Maasbrachterweg in Berkelaar staan twee doelen dat herinnert aan de tijd dat voetbalclub RKVVVB daar haar thuiswedstrijden heeft gespeeld. Een gedeelte van het veld is omgetoverd in een speeltuin. Op het overige deel van de voormalige grasmat zijn fraaie huizen gebouwd. „Bijna zeven jaar geleden besloot het bestuur zich terug te trekken uit de competitie. Ja, het gaat snel”, zegt Leon Kanters. Hij woont op een steenworp afstand van het complex waarop zijn club jaren heeft gespeeld.

Zijn voetbaltrots werd ontbonden. Maar leeft in stilte nog voort. Tien leden komen jaarlijks nog af en toe bij elkaar. Kijken terug op het verleden, dat ups maar ook downs kende. De laatsten der Mohicanen hebben nog iets in kas. De opbrengst van kaartavonden die door de voormalige RKVVVB'ers worden georganiseerd zijn bestemd voor de stichting buurtvereniging die de speeltuin beheert. De verlichting schonk RKVVVB aan buurtclub EVV want de jeugdspelers van het kerkdorp speelden al bij die club.

In mei 1997 diende de teloorgang van RKVVVB zich aan. De groenwitten uit Berkelaar beschikten nog slechts over twaalf spelers. Met zo'n smalle selectie kon niet aan de competitie worden deelgenomen, vond het bestuur. Het grote struikelblok was echter het terrein waar RKVVVB haar thuiswedstrijden speelde. De gemeente Echt had een nieuw bestemmingsplan aangekondigd. Dat betekende min of meer de doodsteek voor de vereniging. In het gehucht dat tegen Echt aanleunde werden dertig huizen gebouwd. Een gedeelte van het voetbalveld was eigendom van de gemeente, het ander van particulieren. De eigenaar van het clublokaal maakte toen kenbaar dat hij op het voetbalterrein wilde gaan bouwen. Goede raad was duur. Hoe moest het nu verder? Het bestuur van RKVVVB onderhandelde met de gemeente Echt om ergens anders in de buurt een complex aan te leggen. De bewindvoerders waren

daar niet direct toe bereid. Stelden voor dat de voetbalclub de thuiswedstrijden op sportpark In de Bandert zou spelen. Daar voelde het bestuur van RKVVVB echter niets voor.

De enige mogelijkheid om nog in leven te blijven was, of in Berkelaar nog een voetbalveld zou worden aangelegd. RKVVVB moest dan één of twee seizoenen elders spelen. „Dat zagen we niet meer zitten. Veel inwoners van Berkelaar hadden er grote moeite mee dat RKVVVB ter ziele ging. Nog twee verenigingen bleven over: de harmonie en de buurtvereniging.”

RKVVVB behoorde tot de voetbalclubs in Midden-Limburg die vlak na de Tweede Oorlog werden opgericht. Dat ging in die tijd echter niet van een leien dakje. Onder leiding van A. Grispen en J. Baaten werd een interim-bestuur opgericht. Op 11 november 1945 werd in café Palmen een bijeenkomst belegd die tot de oprichting van RKVVVB zou leiden. Het clubtenuue bestond uit de kleuren groen en wit. De grote zorg was echter, waar moest RKVVVB de voetbalsport beoefenen? Uiteindelijk stelde de familie Perriens een wei ter beschikking waar 's zondag gespeeld kon spelen. De overige dagen werd het voetbalterrein ingenomen door koeien. Een ander probleem was, hoe kwam de voetbalclub aan doelen? Want die waren in die tijd moeilijk te krijgen. De leden van RKVVVB wisten er wel raad mee. Palen voor de goal werden gemaakt van het bovengronds net van een vergane radiocentrale. De latten werden gesloopt van een werkplaats die nog uit de tijd stamde van de aanleg van het kanaal.

Het clublokaal werd in café Delsing gevestigd. Daar waar de spelers zich konden omkleden en na de wedstrijd verfristen. De afstand naar het speelveld werd in voetbaltenuue te voet of op de fiets afgelegd. Alles leek in gereedheid om toe te treden tot de KNVB. Het verzoek om lid te worden van de voetbalbond werd in eerste instantie afgewezen. De bewindslieden van de afdeling Limburg vonden zes clubs in de gemeente Echt meer dan ge-

noeg. Verschillende bestuursleden van de afdeling hadden echter nog nooit van Berkelaar gehoord. Het bestuur liet zich niet ontmoedigen.

Op 19 april 1947 was het zo ver. RKVVVB werd officieel toegelaten tot de KNVB. De vereniging was nauwelijks opgericht of 44 leden hadden zich al gemeld. Het eerste elftal werd ingedeeld in de tweede klasse van de afdeling Limburg. De debutant kon het in het eerste seizoen niet bolwerken en degradeerde naar de derde klasse. In 1950 werd in diezelfde afdeling het eerste kampioenschap gevierd. Daarna speelde RKVVVB wisselend in de eerste en tweede afdelingsklasse.

Het jaarlijks hoogtepunt van het seizoen was het toernooi dat RKVVVB organiseerde. Alle clubs uit Echt namen daar aan deel. Dat leverde heel wat op voor de kas. In de competitie werden de meeste successen behaald in de periode tussen 1960 en 1965. In 1962 moest de club noodgedwongen verhuizen vanwege de aanleg van de autosnelweg A2. In de kern van het dorp werd een gloednieuw terrein aangelegd met daarbij een nieuwe kleedaccommodatie. In die tijd maakte RKVVVB voor haar doen een enorme bloei door.

Vanaf 1960 namen drie elftallen aan de competitie deel. In het seizoen 66/67 waren dat er zelfs vier. Ook jeugdleden werden opgeleid. RKVVVB werd zeven keer kampioen in de afdeling Limburg en promoveerde vier maal, maar elke keer moest het team weer een stap terug doen.

Door een wijziging in de competitie-opzet, standaard- en reserve-teams in de afdeling Limburg werden gescheiden, moest de club uit Berkelaar in de standaardklasse uitkomen. RKVVVB ging daar niet mee akkoord. Uiteindelijk stond de KNVB uitzonderingen toe en mocht het team uit Berkelaar in de vijfde reserveklasse uitkomen. De club kwam toch nog in de zesde klasse uit waar het de strijd aanging met ploegen als Nunhem, Grathem etc., maar het elftal kon in de afdeling geen potten breken.

